

Parresia
Vrijmoedig schrijf ik

Een verzameling gedichten

Alleen wie het verlangen kent weet wat ik lijd (Goethe)

Een derde bundel gedichten van de schrijver. Gedichten over het leven van alledag. Over momenten van verlangen, wanhoop, eenzaamheid, verdriet en liefde. Het is een zoektocht om ondanks alles het positieve te blijven geloven, en uiteindelijk het goede dat overwint.

Het zijn gedichten van de periode 2018 tot en met 2020.

Herfst
Ongeluk
Strandwandeling
Frans Hals
Oude ik
Allerzielen
Leve het Sinterklaasfeest
Concert
Stilte
Columnist
Donkere dagen
Vriendschap
Gure dag
Protest Parijs
Kerstfeest
Er is nog tijd
31 december
Wereldkerstcircus
Mijn zus
Winterviooltjes
Ware gelovigen
Nieuw begin
Voorbij
Vogelvrij
Jij toch zo nabij
Personeelsdag
Verzwegen waarheid
Op de fiets
Verloren in stilte
Frisse neus
't duurt nog even
Vrijheid in coronatijd
Op een bankje
Denkend aan Holland
Lentezon
Chiara
Ongeloof
Hittegolf
Als het donker wordt
Gerechtigheid
Verkiezingen Amerika

Herfst

tijd kleurt herfst
't is weer oktober
open het raam en laat het najaar binnen
dan komt het op en gaat het weer
peinzend over het leven
zin van het bestaan
moet bezinnen
ben nu
vrij

moet het in rust echt laten gaan
weet dat dit ook weer overgaat
zorgen zijn voor morgen
gisteren is geweest
leven is niet altijd
feest

donkere wolken
en een blauwe lucht
zonnestrallen er door heen
zwarte donkerte in de verte
stralende zonnestraal
zwaarte en lichtheid
gelijk mijn gevoel
vrolijk soms ook
neerslachtig
momenten
blij

Ongeluk

een nieuwe dag
onderweg in de kar,
groetend, een blijde lach
een nieuwe dag breekt aan
samen op weg naar school
gegaan

de spoorwegovergang oversteken elke dag weer
werd deze dag plotsklaps een laatste keer
de trein snelt over het spoor
de kar remt niet, help
rijdt zo maar door

nieuwe dag werd een zwarte dag
als een kinderleven in één klap uit het leven verdwijnt
het regent tranen van ontsteltenis en verdriet
pijn bij achterblijvers die nooit slijt
moeten verder met verleden tijd
verdriet, de herinnering
levenslang kwijnt

het mooiste wat je ooit is overkomen
verwoest het leven, de dromen
harten branden van de pijn
het leven zal nooit meer
hetzelfde zijn

vele harten van groot en klein diep geraakt
troostende woorden zijn er niet.
door zoveel intens verdriet
alle woorden die ik schrijf
zijn zinloos en klein
om wat te doen
aan het verdriet
de pijn